

Posudek bakalářské práce Michaely Svobodové „Český neonacismus: srovnání lokální a celostátní perspektivy“

Autor: Jiří Koubek

Text Michaely Svobodové je dobrou ukázkou toho, jak i převážně empirická práce může být kvalitní a přínosná. Zejména využití dobré autorčiny znalosti lokální dimenze problému přináší v tomto jinak smutném tématu cenné poznatky.

Popisu vývoje neonacistické buňky ve Světlé nad Sázavou, potažmo v kraji Vysočina, ale předchází teoretické uchopení, v němž je položena celá řada relevantních otázek – například ohledně některých principů protiextremistické politiky (zejm. proaktivnost, proporcionalita, atd.), nebo dilematu, zda se demokracie „má bránit“, nebo naopak maximálně lpět na jedné ze svých základních hodnot, svobodě projevu.

Na analýze lokálního extremismu vnímám jako nejpříznačnější upozornění na fenomén, vlastními slovy, „komunitární bagatelizace“ problému, což samo o sobě není pozoruhodné nikterak nový.

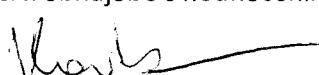
Pozoruhodná je však ukázka proměny perspektivy, pokud se problém – zásahem centra (či obecně zvnějšku) – přenese najinou, a pro např. lokální policii silně závaznou, úroveň priority.

Následuje přehled některých celostátních kauz spjatých s problematikou násilného neonacismu a zvýšené mobilizace posledních let (Janov, pokus o pochod pražským Josefovem, Vítkov, dvojí zákaz Dělnické strany). Studie je pak korunována rozborem Strategie boje proti extremismu, kde autorka navrhuje i konkrétní doporučení, která se opět soustředí na oblast jejího zájmu – tedy lokální rovinu problému.

Prakticky jediná má vážnější výhrada je formálně-jazyková a vztahuje se k opravdu hrozivému anglickému abstraktu. *Valorization* není zhodnocení ve smyslu assessment nebo evaluation, ale ve smyslu valorizace – navýšení hodnoty. „Remedies“ ve smyslu opatření mají příliš medicínskou (event. soudně-právnickou) konotaci – doporučují steps, measures. Překlepy (i na 7 rádcích), chybějící členy a dokonce i podnět nechávám stranou. Dále, nikoli growing of, ale the growth of (nebo growing bez of). Ale především v klíčových slovech vlastní názvy institucí, dokumentů, apod. je třeba anglicky psát zásadně velkými písmeny (kromě předložek, spojek a členů v názvu).

Doporučuji práci k obhajobě s hodnocením výborně.

Jiří Koubek

V Praze dne 6. 9. 2010